

Đi với và chúng giỡn ngố nhau đâu!

Tác Giả: Huy Pháng

Thứ Hai, 28 Tháng 12 Năm 2009 07:48

Ông Phùng Hoan thái Đông Châu Liät Quác bên Tàu, có tài nháng thuá hàn vi cũng náng nhá ngày ba báa cám nái nhà khách cáa Mánh Tháng Quân. Khách chia làm ba háng sang hán khác nhau, ngái giái đác xáp háng “đái xá”, cám ăán có chát tái lái đác đi xa mã, háng làng nháng là “hánh xá”, cám có thát cá nháng không có xe đi, háng chát là “há khách”, có cám ăán là may. Phùng Hoan là lính mái đán chá có cám vái xì dáu, tài sán có đác mái cái gám mà không có vá, ăán xong tháng vá kiám mà hát ráng “tráng kiám quy lai há, thác vô ngá”. Quân háu vào báo vái chá, Mánh Tháng Quân đáa Phùng lên háng hánh xá, nháng đác ít lâu, Phùng Hoan lái vá kiám mà ca “tráng kiám ái, vá đi thôi, cháng có xe đi!”

Không rõ Phùng Hoan quê quán á đâu, có vá con gì cháa, nháng láp thân báng cách đi ăán cám nhá nhà ngái, cháa đác tráng đái, đá vái vá kiám mà đòi “quy lai há!”

Chuyán nác Nam, tháng 5-1975, có mát sá ngái cháy giác Cáng Sán, qua đán đáo Guam, đác đát chân lên đát tá do rái mà còn ngá thá, biáu tình, đát trái mà đòi vá, vá đán Viät Nam đác chá tháng vào trái tù, mang ân hán suát đái.

Năm 1996 khi thuyán nhán trong các trái tám cá tái Galang bá cáng bác hái háng, nhiáu ngái trích máu viät biáu ngá phán đái, má báng tá sát đá đòi quyán á lái, không cháu vá.

Theo sá liáu cáa áy Ban Tá Nán Liên Hiäp Quác, trong khoáng tá năm 1975-1995 đã có 849,228 ngái vát biên báng đáng bián và đáng bá đát nác Viät Nam ra đi. Không ai biät chính xác có bao nhiêu ngái đã bá mình trên bián hay trong ráng sâu, ác đoán cho ráng tá 100-200 ngàn ngái chát trên bián Đông vì muán ra đi.

Trong sá hàng triáu ngái đã bá nác, báng cách này hay cách khác, láu trú trên xángái, tính đán nay đã có bao nhiêu ngái trá vá du lách, thăm viáng há hàng trên đát quê háng? Có nháng ngái vá háng năm, nháng con sá cháa bao giá vá không phái là ít, và con sá vá á lái luôn: -không đán 1%? Hiän nay trong xá hái cáa thái đái mái, chuyán cáng, đi á đã thành chuyán tháng tình, tiáng “vá” luôn luôn dành cho đáng gác, và đi là chuyán ngán, cho nên ngái ta ván tháng dùng vá nhà, vá quê, vá nguán... Cuác đái là tám bá, nhát thái, cái chát là muán đái nên mái có câu “sinh ký tá quy” (sáng gái, thác vá).

Đi với vợ chồng ng ng nghĩa nhau đâu!

Tác Giả: Huy Pháng

Thứ Hai, 28 Tháng 12 Năm 2009 07:48

Tuy vậy, Nguyễn Du cũng đã than:

*“Bố thân vợ với tôi trêu đình
Hàng thẹn lác, phẫn mình ra chi?”*

Đi với vợ nh ng ng ng và m t n i ch n mà không bao giờ mu n i l i n i đó, thì nên gọi là Vợ Vi t Nam hay Đi Vi t Nam? Sao gọi đ c là “v” khi còn “s ch đ , s công an, s C ng S n”, mà sao gọi là “đi” khi tr l i x ng i mà c m th y nh nh m, an toàn. B t bao nhiêu doanh nhân, trí th c ch vì “v” mà thân b i, danh li t, “b c a ch y l y ng i”:

*“M t l n mà t n i già,
Đi ng đi n c m n mà hà ăn chân!”*

Chuyện đi, chuyện v là câu chuyện th ng ngày không nh ng đi với vợ nh ng ng i t n n mà còn đi với nh ng ng i đang s ng v i quê h ng, ph i ch ng “đi” là gi c m c a bao nhiêu ng i trong m t đ t n c quá t i t . Chuyện v t bi n bây giờ đã tr thành câu chuyện cũ, tuy vậy v n còn nhi u con đ ng đ ra đi, ngày xưa là đi m ng s ng, ngày nay là trình ti t, tài s n và danh giá: l y ch ng ph ng xa, đi làm t i t , bán s c lao đ ng x ng i, mong đ c đi luôn ch ng bao giờ tr v .

Trong khi đó, nhà n c C ng S n luôn luôn kêu gọi “núi ru t ngàn đ m” hãy v đóng góp ch t xám, ti n b c, xây đ ng quê h ng, ít ra cũng b ra vài nghìn đô la cho m t chuyện du l ch: “Ai ch a v thì nên v , ai v r i thì v n a!” nh m t l i m i m c c a ông ch t ch n c kiêm “saleman” Nguyễn Minh Tri t. Nh chuyện ng i b y chim s trong “C H c Tinh Hoa” lo i chim s non, mép vàng là lo i đ b y vì chúng không có kinh nghi m, tham m i, nh ng so chuyện đi nay, thì sai, vì có k đ u hai th tóc v n đ tham m i, không ti n tài thì cũng danh v ng, cũng ch vì ch “v” mà nhi u k “l u xú v n niên”.

Thi sĩ và ng i vi t k ch ng i Nga Josept Brodsky đ c m nh danh là ng i “ch t cũng ch ng v” (...doomed not to return home). Ông cũng đã b k t án tù “c i t o” 5 năm, ch i b ch đ C ng S n, t n n sang Hoa K năm 1972, đ c gi i Nobel Văn Ch ng năm 1987 và m t t New York năm 1996. Văn hào Aleksandr I. Solzhenitsyn, nguyên là m t sĩ quan c a H ng Quân, tác gi cu n sách đ đ i “Qu n đ o Gulag”, gi i Văn ch ng Nobel năm 1970, b ch đ C ng S n t n n năm 1974 và ch “tr v” quê h ng c a ông khi ch đ C ng S n đã đ i nó n

Đi với tôi và chúng tôi nghĩ nhau đâu!

Tác Giả: Huy Pháng

Thứ Hai, 28 Tháng 12 Năm 2009 07:48

“ra đi”. Nhà văn Cao Hành Kián (Jao Xinjian) cáa Trung Cáng, tráng thành trong chá đá Cáng Sán. Trong thái gian có cuác “cách máng văn hóa” (66-76), ông bá vá tá cáo tái “lên lát viát văn” phái bá đáa vào trái “lao cái” trong 6 năm. Sau vá thám sát Thiên An Môn ông ra khái đáng Cáng Sán và khi có cá hái ra ngoái quác, ông tá nán tái Pháp năm 1987. Cao Hành Kián đá cá giái Nobel Văn Cháng năm 2000. Ông cho ráng: “Thái đáy đáng văn cháng cách máng đã qua, bái vì cuác cách máng đã tá cách máng hóa cho đán chát và chá đá lái toàn là điáu cay đáng và mát cám giác mát mái, chán cháng, buán máa...”

Nháng ngái trên đây đáu đã đá cá công nhán tài năng qua các giái Nobel Văn Cháng, tát cá tác phám cáa há đáu bá chá đá Cáng Sán cáa nác há xáp vào hàng “phán đáng, cháng phá tá quác”, nháng há ván đá cá ngái đái xem là trí thác, ká sĩ, đã đá lái nhiáu bài hác cho nhân loái. Chúng ta có biát bao nhiêu trí thác, nghá sĩ mián Nam đã đi ra khái nác, há không bao giá vá, không bao giá cáy các đá đá cá xuát bán sách trong nác, kiám đián đàn láp công, hay tìm mát vài buái trình đián. Mai đây khi chát, dù không đá cá gái đáu trên mánh đát quá háng, há ván xáng đáng đá cá gái là ká sĩ, bia má há ván giá đá cá sách sá, không bá ai ném phân vào.

Tôi không thá đem các nhân vát này ra đá so sánh vái nháng ká tám tháng trong xã hái chúng ta, nháng tôi phái liên táng đán nháng ká kháng dián, ba mái i lám năm trá c có cá hái biát đán chá “đái”, ba mái i lám năm sau, sau mát báa ráu thát, hô hoán lên đã “ngá” đá cá chá “vá” sung sáng nhá mát đáa trá thá đá cá bú tí:

“Tá y trong tôi báng náng há.”

Mát trái chân lý cháu qua tim.” (Tá Háu)

Ngày xáa, Phùng Hoan vá kiám mà đòi “quy lai há”, Mánh Tháng Quân có mát xanh nên láu ngái i lái. Ngày nay có nháng ká đòi vá mà chúng cháa cháu vá, vá cho đá bán mát chúng ta.

Ai nói chuyán “đái”, ai nói chuyán “vá” mác ai, tuy váy “đái vái vá cháng giáng nghĩa nhau đâu!”